

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt II. Regeneratos in Christo ita effici filios Dei, vt non remaneant aliqua ex parte filij diaboli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

culati in conspectu eius in charitate. Hæc quidem potestas tenebrarum, id est, diabolus, qui etiam dicitur princeps potestatis aëris, operatur seu efficax est in filiis diffidentiae. & quid operatur, nisi opera sua mala, & in primis maximeque ipsam diffidentiam & infidelitatem, qua sunt inimici fidei? per quam scit eos posse mūdari, posse sanari, posse perfectissimè liberos (quod eis vehementer inuidet) in æternam vitam regenerari? Sed ipse mediator intrans in domum fortis, id est, in hoc seculum mortalium, sub potestate diaboli, quātum ad ipsum pertinet, constitutum; de ipso quippe scriptum est, quod potestatem habeat mortis. intrat, inquam, mediator hic in domum fortis, id est in suo dominatu habentis genus humanum: & prius alligat eum, hoc est, eius coërcet ac cohibet potestatem, potestatis suæ fortioribus vinculis. Deinde vniuersa eius aufert arma, in quibus confidebat; sicut apud Lucam expressum est, hoc est, errores & peccata: atque hoc pacto eripit vasa eius quæcunque prædestinavit eripere; id est, homines quos ille veneno suo repleuerat, ac propter medullitus inhærentē iniquitatis amorem, longa & alta pace tenuerat: arbitrium eorum ab eius potestate liberans, vt, illo non impediēte, credant in istum libera voluntate: credentes autem inuocent liberatorem, qui dat potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine eius.

CAPVT II.

Regeneratos in Christo ita effici filios Dei, vt non remaneant aliqua ex parte filij diaboli.

FILII autē effecti Dei, eius deinceps spiritu aguntur, vt bene viuant; omninoque in diaboli potestate esse desistunt: nec eius ampliùs filij dici possunt, cuius imitationem atque similitudinem respuere. Falloque Pelagiani calumniabantur dicere Catholicos, qui

*Vide Aug.
epist. 107.*

LUCÆ II.

qui baptizarentur, eos ex parte fieri filios Dei, ex parte
 verò filios diaboli remanere. Tamen si enim reliquæ
 quædam non percuratæ penitus infirmitatis, aut hu-
 manæ vincula necessitatis efficiunt, ut adhuc filij huius
 seculi iusti quoque nominentur (propterea namque
 & matrimonia celebrantur, & per artes varias atque
 industrias, vitæ necessaria commodaque parantur, quæ
 ad figuram pertinet seculi huius, mira celeritate trans-
 uolantem) tamen filij diaboli, cuius abiecere societa-
 tem, esse procul dubio desierunt. Cùm proinde calum-
 niarentur Pelagiani, respondens Augustinus, Men-
 tiuntur, inquit, insidiantur, tergiuertantur. Non hoc
 dicimus: omnes enim homines qui sunt filij diaboli,
 etiam filios seculi; nõ autem omnes filios seculi, etiam
 filios diaboli dicimus. Absit enim ut filios diaboli di-
 camus fuisse sanctos Patres, Abraham, Isaac, & Iacob,
 & alios huiusmodi, quando per nuptias generabant
 & eos fideles qui usque nunc & deinceps adhuc ge-
 nerant. non tamen Domino possumus contradicere
 dicenti: Filij huius seculi nubunt, & tradunt ad nuptias.
 Quidam ergo filij seculi huius sunt, & tamen filij dia-
 boli non sunt. Quamuis enim diabolus sit auctor &
 princeps omnium peccatorum, non tamen filios dia-
 boli faciunt quæcunque peccata. Peccant enim & filij
 Dei, quoniam si dixerint se non habere peccatum, se-
 ipsos seducunt, & veritas in eis non est: sed ea condi-
 tione peccant, qua sunt filij adhuc huius seculi; qua
 verò gratia sunt filij Dei, non utique peccant: quia
 omnis qui natus est ex Deo, non peccat. Hactenus Au-
 gustinus. Quotquot igitur accepto iustitiæ munere li-
 beri effecti sunt, ij quoque diaboli excussere principa-
 tum: ut qui in regnum & corpus Christi transierint,
 iamque ad societatem pertineant lucis, quæ se à vitio-
 se vitæ tenebris longè remouit: estque ea cum Patre
 coherens, & cum Filio eius Iesu Christo; cuius & san-
 guine

*Lib. 9. contra
 duas Epistolas
 Pelag. cap. 3.
 & contra Iu-
 lianum, lib. 6.
 cap. 5.*

Luca 10.

guine pretioso emundatur assidue, & virtute sub eius pedibus tenebrarum princeps valide conteritur. Prædixerat hoc futurum Regius psaltes, Christi beneficio & potentia singulari. Ipse enim, inquit, liberabit pauperem à potente, & pauperem cui non erat adiutor. Parceret pauperi & inopi, & animas pauperum salvas faciet. Ex vsuris & iniquitate redimet animas eorum, & honorabile nomen eorum coram illo. Quo quidem loco Propheta pauperem vocat humilem, sua peccata contrito corde submissè confitentem, qui proinde se agnoscat suis viribus in libertatem non posse redire, sed ad eam rem egere gloria & gratia Dei petesum Christum, hunc igitur Christus liberat à potente, hoc est, diabolo, quem potentem ad homines sibi subdendos, & in captivitate retinendos, non eius virtus, sed nostra peccata fecerunt. Quæ proinde cum sublata & abolita sunt, redimente nos ab vsuris & iniquitate, eodem nostræ libertatis auctore Christo, vim protinus ille suæ in nos dominationis & potestatis amittit. Maxima enim eius virtus est (ait diuus Chry-ostomus) peccati amplificatio. Id igitur si destruxeris, nervos diaboli omnes incidisti, caput eius contri- uisti, vires resoluiisti, ac vniuersum eius exercitum fudi- disti atque fugasti. Et Augustinus in Psalmum 84. Si quis liberatus fuerit à peccatis suis, non habet vnde ei dominetur princeps peccatorum. Dicit enim Psalmi- sta: Avertisti captiuitatem Iacob, remisisti iniquita- tem plebis tuæ. Ecce vnde auertit captiuitatem. Quia remisisti iniquitatem. Iniquitas tenebat captiuum: remissa iniquitate, liberaris. hoc ille eo loco: breuissimè verò libro contra Iulianum sexto, cap. 8. Expulsio, in- quit, est demonum, remissio peccatorum. Deletis igitur per iustificationem peccatis, iam diaboli serui non sumus, qui honorabile filiorum Dei nomen suscepimus. Ideoque omnis in posterum cum eo vitanda so-

Psalm. 72.

Homil. 47. in
Matthæo.

V

cieras

306 DE CHRISTIANA LIBERTATE
cietas est, ut nihil cum eo commune habeatur: & nec
tum quidem audiatur, cum vtilia suaserit. propterea,
quanquam esuriit Christus, non tamē suggerenti dia-
bolo, ut è lapidibus faceret panes, obediit: nos profe-
ctò (Chrysostomo interprete) erudiens, ne vnquam
diabolo credamus.

Homil. 13. in
Matthæum.

CAPVT III.

*Electionem diaboli è credentium cordibus, variè nobis
in sacris literis declaratam esse.*

ELECTIONEM autē hanc damnationemque dia-
boli, qua illos quos in vniuerso mundo captiuos
tenebat, fortiori cedere coactus est, variis modis sacre
nobis literæ declararunt. De Christi namque victoriæ
& triumpho Propheta prænuncians, Operuit celos,
inquit, gloria eius, & laudis eius plena est terra. Splen-
dor eius ut lux erit, cornua in manibus eius: id est, tro-
phæū crucis, Augustino quidē interprete. Ibi abscon-
dita est fortitudo eius. Erat enim vis in cruce maxima
ad diabolū è cordibus hominum proturbādum, deici-
ciēdumque de suo principatu: ut hinc merito possit in-
telligi illud Apostoli, Quod infirmū est Dei, fortius est
hominibus, sed virtus hæc abscondita & recta crucis
humilitate fuit, ne illam posset diabolus habere suspe-
ctam. Si enim eam principes tenebrarū cognouissent,
nunquam Dominum gloriæ crucifixissent: hoc est,
nunquā nos redimi, inquit Ambrosius, Domini morte
fecissent. Hæc igitur crucis virtute per carnis infirmi-
tatem velata, ille Dei & hominū inimicus eiectus est.
De quo apud Prophetam verbis consequentibus dici-
tur: Ante faciem eius ibit mors, & egredietur diabo-
lus ante pedes eius: iam videlicet ipse captiuus, qui ca-
piebat, & tegno spoliatus atque deiectus, qui superba
tyrannide infelix hominum genus subiugarat: iure ut
propheticam insultationem audire possit, Quomodo
cecidit-

Abacuc 3.

Lib. 18. de ci-
uit. cap. 32.

1. Cor. 1.

Initio lib. 2. in
Lucam.

Isaie 24.